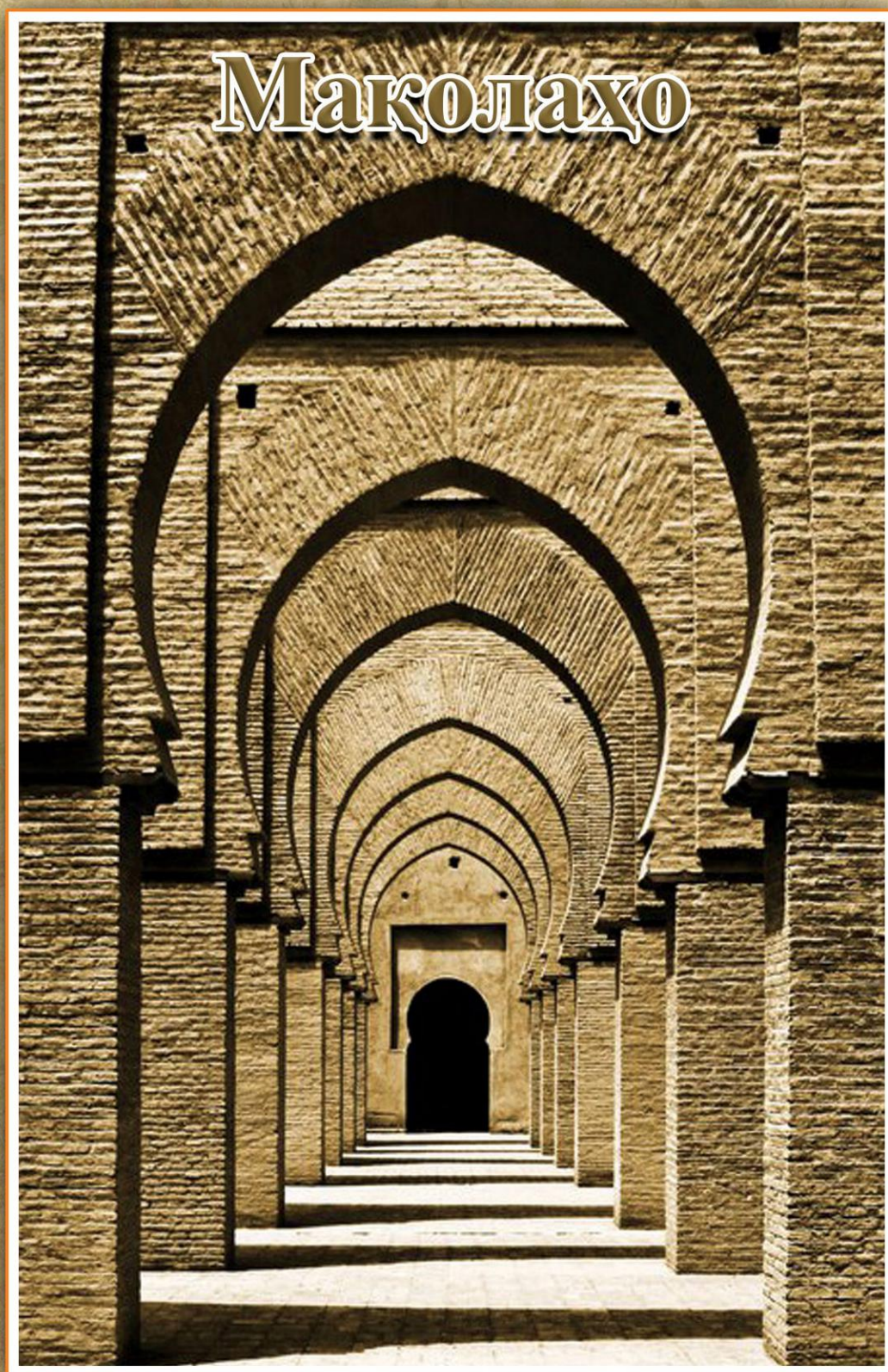




Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло



Мақола

Мавзӯи мақола:

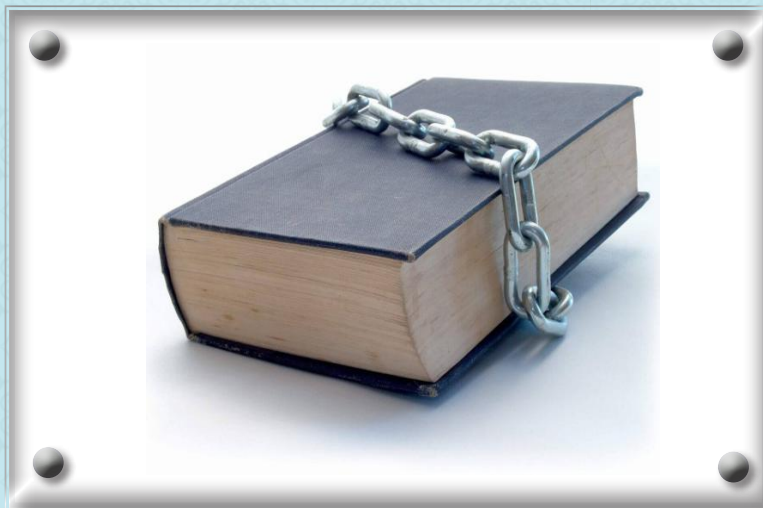
Чи касоне китоби «Бозгашт ба Ислом» ро намехонанд ё меҳонанд ва аз он баҳра намебаранд?

Нависандаи мақола:

Ризо Ғафуриён

Таваҷҷуҳ: Дидгоҳи дарҷ шуда дидгоҳи ирсолии яке аз корбарон аст ва лузуман дидгоҳи ин дафтар махсуб намешавад.

Чи касоне китоби «Бозгашт ба Ислом» ро намехонанд ё мехонанд ва аз он бахра намебаранд?



بسم الله الرحمن الرحيم

Чи бихоҷем ва чи нахоҷем имруз китоби <<Бозгашт ба Ислом>> асари аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ва мактаби бозгашт ба Исломи ҳолис ва комил ба як воқеияти илмӣ ва фарҳангӣ дар ҷаҳони Ислом табдил шудааст. Воқеияте ки агарчи имрӯз танҳо тавассути иддае аз мусалмонон ҷиддӣ гирифта шуда ва пайгирӣ мешавад, аммо ба зудӣ ба як ҷунбиши азими Исломӣ табдил хоҳад шуд. Ҷунбише ки дар муқобили қарнҳо ҷаҳл ва таъассуб ба по хоҳад хост ва мавонеъи ҳокимияти Худованд бар рӯй заминро аз байн хоҳад бурд. Имрӯз рӯзҳои оғозини инқилоби ҷаҳонӣ аст; Чаро ки инқилоби бузурги Маҳдавӣ дар охируззамон бар пояи илм ва яқин ва зудудани занниёт ва бидъатҳо ва инҳирофот шакл хоҳад гирифт. Ҳамон таҳаввуле ки аз шиддати бадеъи ва тоза буданаш онро динӣ ҷадид меноманд! Ва албатта сароғози он таҳавули азими имрӯза аст. Бояд Худовандро ба поси ин рӯзҳои бузург ситойиш кард ва бедории тамоми мусалмонони ҷаҳон ва бозгашти онон ба сӯй Исломи ҳолис ва комилро аз Ё талаб намуд.

Дар ин миён чизе ки ҷои таҳлил ва баррасӣ ва осебшиносии бештар дорад сукути бахшхое аз ҷомеа ва хусусан уламо, асотид ва равшанфикрон дар баробари ин ҷараёни муҳим ва торих соз аст ки бояд аз манзарҳои гуногун бадон нигариш ва онро таҳлил

Чи касоне китоби «Бозгашт ба Ислом» ро намехонанд ё мехонанд ва аз он баҳра намебаранд?

кард. Шояд битавон бештар афроде ки китобро намехонанд, ё онро мехонанд аммо аз он баҳра намебардорандро дар яке аз гурӯҳҳои зер ҷустуҷӯ кард:

1. Гурӯҳе аз мардум аз интишори китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>> беҳабаранд ва аз он иттилоъе надоранд. Ин ҳалаъе аст ки бояд бо ҳиммати мусалмонон дар ростои иттилоърасонии ҳарчи бештар аз ин китоби шариф пур шавад, то ҳадде ки рӯзе бирасад ки мусалмоне набошад ки аз китоби <<Бозгашт ба Ислом>> беиттилоъ бошад ва онро нахонда ва нафаҳмида бошад.

2. Гурӯҳе аз мардум ки китобро дарёфт карда ва хондаанд аммо мушкили онҳо адами фаҳми комил ва саҳиҳи тамом ё бахшхое аз он аст, аз ин рӯ нисбат ба он беъэтиной мекунанд. Рӯшан аст ки ин масала роҳи ҳалли содае дорад. Тамоми мусалмононе ки мувафак ба дарёфти ин китоб аз тариқи мухталиф мешаванд, метавонанд бо мурочиъа ба пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва наشري осори аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ба одреси www.alkho-rasani.com ва мурочиъа ба баҳши шарҳи осор ва ё баҳши пурсишҳо ва посухҳо, зимни мутолиъаи шарҳҳои ин китоби шариф ки омода шуда ва бо ҳимояти дигар бародарон ва хоҳарони мусалмон аз ақсои нуқоти олам қобили тавсиъа ба забонҳои дигар аст, ва низ мутолиъаи саволоти мусалмонон дарбораи китоб ва посухҳои пойгоҳ ба эшон, ҳаргуна ибҳоми худро бартараф намоянд.

3. Гурӯҳе аз мардум касоне ҳастанд ки мумкин аст китобро ба ҳар тариқе дарёфт карда бошанд вале ба аҳмияти он пай набурда бошанд ва ё ба далили машғулаҳои рӯзмара фурсати хондани китоб ва тамаркуз бар рӯй онро пайдо накарда бошанд лизо онро дар авлавиятҳои баъдӣ гузошта ё асосан ба канорӣ дур ва маҳҷур ниҳодаанд. Мутаъассифона рӯзмарагӣҳо ва мушкилоти ҷории зиндагӣ дарди ҳама гире аст ки аз тавачҷух ба ҳақиқат бозмедоард. Аммо ба ростӣ агар мардум бидонанд ки роҳи ҳалли ҳамин мушкилоти рӯзмараашон монанди боло рафтани қимати аҷнос, кироияи хонаҳо, мушкилоти таҳсилӣ ва тарбиятии фарзандон, мушкилоти хонаводагӣ ва монанди он, дар китоби Бозгашт ба Ислом навишта шудааст, шояд дар ҳамон бӯхбӯҳаи рӯзмарагӣҳо

Чи касоне китоби «Бозгашт ба Ислом» ро намехонанд ё мехонанд ва аз он бахра намебаранд?

ва мушкilot чое барои хондан ва таъамул дарбораи ин китоб боз кунанд ва нигоҳашон нисбат ба он кулӣ тағйир ёбад ва бо кунҷковӣ ва тезбинии фаровоне онро бихонанд!

4. Гурӯҳе аз мардум касоне ҳастанд ки мумкин аст китобро бихонанд ва ба ҳақоиқи мавҷуд дар он пай бибаранд вале ба далили фишори ҳоким бар фазои сиёсии кишвар битарсанд ва дарбораи китоб чизе нагӯянд ё иҷозаи баёни онро наёбанд! Чизе ки ба ин идда бояд ёдовар шуд, тарс аз Худо ва рӯзи қиёмат ва тарс аз мавоҳизаи Илоҳӣ аст. Чароки муҳтавои ин китоб чизе ҷуз Исломи холис ва комил бар пояи яқиниёт яъне оёти Қуръон ва суннати мутаवотир ва бароҳини муҳками ақлӣ нест ва инҳо мисдоқи боризи маъруф ҳастанд. Бинобарин даъват ба сӯй он мисдоқи боризи амр ба маъруф ва лизо воҷиб аст. Бинобарин касе ки аз мавоҳизаи ҳукуматҳо бештар аз мавоҳизаи Худованд метарсад фарди бохуш ва оқил нест ва иштибоҳ мекунад ва бе шак зиён хоҳад кард ва пушаймон хоҳад шуд.

5. Бархӣ аз мардум касоне ҳастанд ки китобро дармеебанд вале матолиби дохили онро ба хотири чади ва нав намуданаш ва низ тафовути ошкори он бо қироъатҳои ройиҷ ва машхури мавҷуд, дасти кам дар бархӣ маворид, ҳақ намешумуранд ва аз он хушашон намеояд! Ин шева низ шеваи дурусте нест! Чароки ҳар чизе ҷуз зоти Муқаддаси Худованд ҳодис аст ва аз замоне ба баъд эҷод шудааст ва ин далил бар адам ва бутлони он немешавад! Дар воқеъ ҳамон ақойид ва аъмоли қадимӣ ки мардум онҳоро хуб мешиносанд ва ба онҳо одат кардаанд, аз аввал вучуд надоштаанд ва нисбат ба ақойид ва аъмоли пеш аз худ чадид ба ҳисоб меоянд ва агар ин шеваро бипазирем, возеҳ аст ки ҳеҷ ҳаққи боқӣ намест! Рӯшан аст ки ин одатӣ нодуруст аст ва решаи равонӣ ва зеҳнӣ дорад ва бояд аз байн биравад. Шеваи саҳиҳ ки Қуръони карм онро сутудааст, таваҷҷуҳ ба ҳама суҳанон сарфи назар аз замон ва макон ва гӯяндаи он ва табаъият аз қавли аҳсан бо таъя бар ақл ба унвони меъёри шинохт ва дури аз мавонеъи шинохт аст.

6. Иддае аз мардум низ ки тарҷих медиҳанд назорагар бошанд ва ҳеҷ вақт ҳеҷ намегӯянд. Инон ба вазъи мавҷуд одат кардаанд

Чи касоне китоби «Бозгашт ба Ислои» ро намеҳонанд ё меҳонанд ва аз он баҳра намебаранд?

ва метарсанд дониستاني ин мактаб ва лавозими он, зиндагии ҷорияшонро бар ҳам занад! Инҳо касоне ҳастанд ки баҳрае дар охират нахоҳанд дошт; Чароки миёни ҳақ ва ботил ҷойе нест ва ҳар кас ба ҳақ напайвандад ба ботил хоҳад гаравид ва ин буздили ва тарс аз тағйир ва раҳо шудан аз занҷираҳои рӯзмарағӣ, товори бас бузург хоҳад дошт.

7. Гурӯҳи дигар барҳи аз уламо ва машоҳир ҳастанд ки хабари китобро дарёф мекунад вале чун худро донои кул ва беайб ва нукс ва бениёз аз пурсидан ва доништан медонанд, мумкин аст ба суроғи китоб нараванд ё инки китобро бихонанд аммо ғурурашон иҷоза надихад ки дар баробари ҳақиқи он сар ҳам кунанд ва дарбораи он сухане бигӯянд. Алабтта ин афрод аз ҷиҳоти мутаъаддид дар муҳосиботи худ дучори иштибоҳ шудаанд. Чароки аз як сӯ пазириши иштибоҳ ва эътироф ба як ҷаҳл на танҳо мақоми як нафар ҳатто ҷалилул манзаларо пойин намеоварад балки иттифоқан бештар боло мебарад. Аз сӯи дигар, бузурги ҳақиқӣ касе аст ки дар пешгоҳи Худованд бузург бошад на дар пешгоҳи мардум ва машҳури ҳақиқӣ касе аст ки дар осмон машҳур бошад на дар замин! Ва танҳо касе назди Худованд бузург ва дар осмон матҳури ӯ мешаванд ки аз ӯ битарсанд ва аҳли тақво бошанд ва ҳақро бибинанд ва бишнаванд ва ба забон оваранд ва аз он табаъият намоёнд ва ба сӯи он даъват кунанд. Вале мутаъасифона иддаи каме ин ҳақиқати бузургро дар меёбанд. Вонгаҳе билохира чи ин ба истилоҳи бузургон ва машоҳир бихоҳанд ва чи нахоҳанд, ҳақ роҳи худро тай мекунад ва ба сари манзили мақсуд мерасад ва дар он рӯз чизе ҷуз расвой барои ин гурӯҳ боқӣ намонанд! Лизо ақл ҳукм мекунад ки имрӯз, фикри фардиро бикунанд ва имрӯз по бар ғурури худ бигзоранд то фардо по бар ҳамаи ҷизашон гузошта нашавад!

8. Иддае низ бо пешзеҳниятҳои худ ба китоб менигаранд. Ҳанӯз онро надида ва нахондаанд тақзиб мекунад ва ботил мешуморанд ва барчасбҳои мутаъаддиде бар он мезананд. Инон касоне ҳастанд ки аз қабл тасмими худро гирифтаанд ва агар китобро меҳонанд, на барои фаҳмидан ва рушд ва ҳидоят балки барои айбҷӯӣ ва инкор ва баҳона тарошӣ ва истехзоъ меҳонанд ва ба дунболи ҳикмат ва

Чи касоне китоби «Бозгашт ба Ислом» ро намехонанд ё меҳонанд ва аз он баҳра намебаранд?

хидоят нестанд. Ин идда танҳо дар он рӯз ҳасрати ки чишмҳо аз коса берун мезанд, хоҳанд фаҳмид ки чи зуд тасмим гирифтанд ва фиреби шайтонро хӯрданд ва маъракаро бохтанд.

9. Гурӯҳе низ он қадр мутаассибанд ки ба маҳзи дидан хурдтарин тафовуте дар китоб бо чизҳо ва касоне ки онҳоро қабул доранд, бидуни хурдтарин таъаммуле ихтиёр аз даст медиҳанд ва забон ба ҳаттоқӣ ва фаҳқошӣ ва тавҳин ва таҳмит мегушоянд. Ин гурӯҳ низ танҳо рӯзе ҳақро мефаҳманд ки ба ҳамроҳи маҳбӯбо ва маъбудҳояшон як ҷо вориди оташи дӯзах шаванд. Оташе ки таъассуби кӯр кӯрона ва ҳимояти ҷоҳилишон онро барафрухтааст. Он рӯз, рӯзи ҳасратӣ азим аст ва аз он рӯз бояд ба Худованд паноҳ бурд.

10. Барҳӣ низ он қадр муқаллиданд ки бе иҷозаи марчаъи тақлид ва муқтадиён ҳатто об намехуранд, чи расад ба хондан ва дарк ва илтизом ба китоби гаронсанге чун <<Бозгашт ба Ислом>>! Инон низ ба маҳзи муваҷаҳ шудан бо ин китоб чашм мебаранд ва ҳар он чи марчаъи тақлид ва муқтадояшон гуфт ҳамон мекунанд. Инон низ дар рӯзӣ саҳт ки марчаъи тақлид ва муқтадояшон аз онҳо дастгирӣ нахоҳанд кард бо ҳасратӣ бузург рӯ ба рӯ хоҳанд шуд.

11. Иддае низ ин китоби шарифро меҳонанд ва ба маъорифи он пай мебаранд, аммо дар ғавғои фитна ва ошуб ва ҳошиясозӣ ва таблиғоти масмумии душманони Худо фирефта мешаванд ва бадбин мегарданд ва дилашон тира мешавад ва ба ҷои матн ба ҳошиа меپردозанд ва дар ниҳоят аз ҳақ дур мешаванд. Албатта тардиде нест ки ин гуноҳи бузург, нахуст бар гардани он фитнагароне аст ки аз роҳи Худо боз медоранд ва азобӣ дарднок дар интизори онҳост. Ин хучигарон бо вучуди боз будани дарвозаи нақди илмӣ ва мантиқӣ, аз он ҷо ки ҳеҷ бурҳон ва мантиқе надоранд даст ба олуи кардани фазо мезананд. Аммо ба ҳар ҳол муҳотабони ин китоби шариф бояд бидонанд ки ҳаракати ҳаққи тамоми анбиё дар тӯли тарих низ бо сампошӣ ва тавҳин ва таҳмит ва фитнагарии мустабидон ва мустакбирон ва зӯргӯён ҳамроҳ будааст ва душманони Худо ҳамвора бо бадтарин шева фазоро олуи месохтанд ва мардумро аз роҳи Худо боз медоштанд. Лизо иттифоқи ҷадиде наҷфтодааст ва

Чи касоне китоби «Бозгашт ба Ислом» ро намехонанд ё меҳонанд ва аз он баҳра намебаранд?

мухотабони ин китоби шариф бояд бо озодагӣ ва инсоф ба далил ва бароҳини он назар кунанд ва фориғ аз эҳсосоти зудгузар ва ҳаяҷоноти козиб, ҳақро биебанд ва ба муқтазояш амал намояд ин шоъаллоҳ.

Дар воқеъ шояд бо така бар маърифати ноби <<Меъёр ва мавонеъи шинохт>> ки ҳазрати аллома дар китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>> табиин кардаанд, битавон гуфт ки ҳаргиз касе ба меъёри шинохт пойбанд ва аз мавонеъи шинохт дур бошад ба изни Худованд ба ҳақиқат даст меёбад ва ба тавфиқи Илоҳӣ ба амал ба муқтазои он низ мувафак ҳоҳад шуд. Аммо нукта инчост ки китоби Бозгашт ба Ислом нуктаи оғоз аст. Китоб бо шинохти шиносе шурӯъ мешавад ва сипас тариқи саҳиҳи шинохтро ба мо ёд медиҳад ва баъд низ моро раҳо намекунад балки бо ҳамон тариқи ки ёдамон дод ҳақиқати Ислом ва Исломи ҳақиқиро ба мо нишон медиҳад. Шояд битавон гуфт ки ин китоби шариф, илмӣ тафсилиро дар ихтиёри мухотаби худ қарор медиҳад ки ин илми (яқини), муқаддамаи илм аст. Вале муҳим он аст ки ин илми тафсилӣ, илмӣ иҷмолиро дар муқаддами худ дорад ва он илм ба ҳақли худ аст. Яъне касе ки эҳтимол бидиҳад чизҳоро наметавонад ва мумкин аст дар иштибоҳ бошад ва эҳтимол бидиҳад касоне ки дӯсташон дошта ва ба онҳо эҳтиром мегузошта ва аз онҳо таъабият мекарда дар иштибоҳ буда бошанд, чунин касе китобро меёбад ва ба гӯшае меравад ва бо сирфи ҳамин эҳтимолот ва бо инсоф ва бидуни сӯӣ занн онро меҳонанд ва ба хости Худованд ҳидоят мешаванд. Шояд битавон мисолеро дар табиини ин мавзӯ зад ки албатта Қуръонӣ аст. Як пизиш метавонад як беморро ба изни Худованд мудово кунад ва шифо бахшад аммо як мурдари наметавонад! Ҳазрати аллома касонеро наметавонанд бо ин китоби шариф ба изни Худованд ҳидоят намояд ки бемор аммо зинда бошанд. Касе ки дилаш дар мурдаоби ҳақли мураккаб ва тарс аз ғайри Худо ва таъассуби ҳоҳилӣ ва такаббур ва тақлиди кӯр кӯрона мурда бошадро бо ҳеҷ ҳикмате наметавон ба роҳ овард! Чунонки мефармояд: «وَمَا أَنْتَ بِمَسْمُوعٍ مِنَ الْقُبُورِ» бинобарин бояд аз ин уюбе ки дилро мемиронад ва қалбро мариз мекунад барои худ ва мардум ба Худованд паноҳ бибарем ва аз Ё талаби ҳидоят ва рушд кунем, бошад ки ба раҳми Ё дилҳои мардум нарма гардад ва ба сӯй халифааш

Чи касоне китоби «Бозгашт ба Ислом» ро намехонанд ё меҳонанд ва аз он баҳра намебаранд?

бар рӯй замин бозгарданд ва Исломи холис ва комил ва адолати ҷаҳониرو бар рӯй замин барпо доранд ва ин ҳамон маърифате аст ки олими ҷалилул қадр ҳазрати Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ дар китоби хеш таъйин фармуда ва ба сӯй он фаро меҳонад. Валҳамдулиллоҳи раббил оламин

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед.



Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.



Лутфан мавриди
назари худ



Саҳифаи фејбуки
сайти



Саҳифаи гузаштани
сайти



Саҳифаи кавали
телеграмм сайти